

บทที่ 7

เทคนิคการจัดการใน PSUbbase

ในบทนี้จะกล่าวถึงเทคนิคการจัดการใน PSUbbase ว่ามีหลักการออกแบบการจัดการไฟล์ฐานข้อมูลแบบเบร์เลชัน หรือระบบ PSUbbase อย่างไร และการทำงานของฟังก์ชันต่างๆ

7.1 หลักการออกแบบระบบอินเด็กซ์ไฟล์

ในหัวข้อนี้จะอ้างถึงผลของโครงการพัฒนาระบบอินเด็กซ์ไฟล์สำหรับการจัดการฐานข้อมูล (Development of Indexed File System for DataBase Management) ซึ่งผู้เขียนได้ทำการวิจัยเมื่อปี พ.ศ. 2535 และได้จัดพิมพ์รายงานผลการวิจัย เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติแล้ว ซึ่งในรายงานได้ม้นว่าหลักการออกแบบและขั้นตอนการทำงานในระบบอินเด็กซ์ไฟล์ กล่าวโดยสรุปหลักการออกแบบระบบอินเด็กซ์ไฟล์เป็นดังนี้

1. ไฟล์ที่จะใช้มี 2 ไฟล์คือ ไฟล์สำหรับเก็บข้อมูล และไฟล์สำหรับเก็บคีย์ ตัวอย่าง เช่น ไฟล์ชื่อ emp ใช้สำหรับเก็บข้อมูล และไฟล์ emp.idx ใช้สำหรับเก็บคีย์ เป็นต้น
2. การจัดเก็บคีย์ในไฟล์คีย์ จะมีโครงสร้างแบบต้นไม้ (Tree Structure)
3. ความยาวของเริ่กคอร์ดในไฟล์ข้อมูลจะเป็นแบบความยาวคงที่ (Fixed length)
4. การจัดการกับข้อมูล เช่นการอ่าน (Read) การเขียน (Write) และการแก้ไข (Rewrite) จะกระทำโดยใช้คีย์ค้นหาในไฟล์เก็บคีย์ก่อน เพื่อให้ทราบว่ามีข้อมูลที่ต้องการหรือไม่ หลังจากนั้นก็จะไปทำงานต่อที่ไฟล์เก็บข้อมูล

รายละเอียดเพิ่มเติมเรื่องนี้ สามารถศึกษาได้จากรายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาระบบอินเด็กซ์ไฟล์ สำหรับการจัดการฐานข้อมูล

7.2 หลักการออกแบบระบบ PSUbbase

จากผลที่ได้จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาระบบอินเด็กซ์ไฟล์ สำหรับการจัดการฐานข้อมูล ผู้เขียนจึงมีแนวทางที่จะทำการวิจัยต่อไปคือ โดยมีหลักการดังนี้

1. การกระทำการกับข้อมูลคราวๆ กระทำการในระดับของไฟล์ (Fields Operation) กล่าวคือ จากระบบอินเด็กซ์ไฟล์เดิมที่ใช้ไฟล์ 2 ไฟล์ ในการจัดการกับข้อมูลนั้น พบร่วมกันไม่ค่อยเหมาะสม สำหรับผู้ใช้งานทั่วๆไป โดยเฉพาะเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างไฟล์จะทำไม่ได้ ดังนั้นจึงกำหนด

ให้มีไฟล์ชื่นอีก 1 ไฟล์ คือไฟล์นามสกุล stc ซึ่งใช้อธิบายโครงสร้างของไฟล์ว่าประกอบไปด้วย พิลด์อะไรบ้าง พิลด์ใดให้เป็นคีย์ ความยาวของพิลด์ และเป็นพิลด์ชนิดตัวอักษรหรือตัวเลข ซึ่งข้อมูลนี้จะนำไปใช้ประโยชน์ใน PSU*SQL, PSU*FORM และ PSU*ProC

2. สร้างฟังก์ชันแบบ Macro ทำหน้าที่จัดการด้าน Input/Output จากฟังก์ชัน I/O มาตรฐานในภาษาซี เช่น ฟังก์ชัน fopen(), fgets() และ fputs() เป็นต้น ซึ่งการกระทำกับข้อมูล จะเป็นแบบเรียงลำดับเร็คคอร์ด (sequential) ซึ่งไม่เหมาะสมกับงานด้านฐานข้อมูล ดังนั้นผลการ วิจัยเรื่องแรกจึงสามารถจัดการกับไฟล์ข้อมูลแบบอินเด็กซ์ไฟล์ได้ กล่าวคือได้สร้างฟังก์ชัน เช่น fopeninx(), freadinx() และ fwriteinx() ให้ช่วยจัดการกับไฟล์แบบอินเด็กซ์ไฟล์ แต่ก็ยัง ไม่มีความคล่องตัวเท่าที่ควร ดังนั้นโครงการวิจัยนี้จึงได้กำหนดให้มีฟังก์ชันแบบ Macro ให้จัด การกับอินเด็กซ์ไฟล์ในระดับที่สูงขึ้น เช่นฟังก์ชัน select(), use(), skip(), และ seekdbf() เป็นต้น ซึ่งจะทำให้การเขียนโปรแกรมใน PSU*ProC กระตัดรัดขึ้น ซึ่งการเขียนโปรแกรมจะใกล้เคียง กับการเขียนบน FoxPro ตัวอย่างเช่น ต้องการชื่นไฟล์ emp และนำรหัส dept_no ไปค้นหา ชื่อ dept_name ในไฟล์ dept สามารถเขียนเป็นโปรแกรมได้ดังนี้

เปรียบเทียบการเขียนโปรแกรมระหว่าง FoxPro กับ PSU*ProC

FoxPro	PSU*ProC
PROCEDURE EXAM	main()
SELECT 1	select(1);
USE EMP	use("emp","r");
SELECT 2	map_A();
USE DEPT INDEX DEPT	gotop();
SELECT 1	select(2);
DO WHILE .NOT. EOF()	use("dept","r");
SELECT 2	map_B();
SEEK A->DEPT_NO	gotop();
? emp_id,emp_name,dept_name	select(1);
SELECT 1	while (!eof()) {
SKIP	select(2);
ENDDO	seekdbf(A_dept_no);
CLOSE DATA	printf("%s %s %s\n",A_emp_id,
	A_emp_name,B_dept_name);
	select(1);
	skip(1);
	}
	closedata();
	}

รายละเอียดของ PSU*ProC ถูกได้จากไฟล์ sam1.c ในหัวข้อที่ 6.3 หน้าที่ 41 จากตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า การเขียนโปรแกรมภาษาซีจะกระทั่งตัวชี้นี้จะเป็นแนวทางหนึ่งในการใช้ภาษาซีในงานฐานข้อมูล

7.3 รายละเอียดใน Libery ชื่อ libdbf.a

จากหลักการออกแบบระบบ PSUbase จึงได้กำหนดให้มี libery จำนวน 2 libery คือ libery ชื่อ libinx.a และ libdbf.a โดยที่แต่ละ libery จะมีฟังก์ชันดังต่อไปนี้

libinx.a เป็น libery ที่ถูกออกแบบไว้ในโครงการวิจัย เรื่องการพัฒนาระบบอินเด็กซ์ไฟล์ ซึ่งจะมีฟังก์ชันหลักๆ คือ fopeninx(), fcloseinx(), fcreatexn(), freadinx(), fwriteinx(), และ frewriteinx() ซึ่งรายละเอียดถูกได้จากการรายงานการวิจัยดังกล่าว

libdbf.a เป็น libery ที่ถูกออกแบบเพิ่มเติมต่อจาก libinx.a โดยจะทำหน้าที่จัดการฐานข้อมูล ในระดับฟิลด์ (Field operation) ในที่นี้ได้กำหนดให้มีไฟล์เก็บตัวโปรแกรมต้นฉบับ (source code) จำนวน 5 ไฟล์ ซึ่งแบ่งออกตามหน้าที่ดังนี้

ไฟล์ ut_db1.c เก็บฟังก์ชันกลุ่มที่ 1 เช่น select(), use(), mapchar() และ mapreal()

ไฟล์ ut_db2.c เก็บฟังก์ชันกลุ่มที่ 2 เช่น initscr(), endscr() และ eject()

ไฟล์ ut_db3.c เก็บฟังก์ชันกลุ่มที่ 3 เช่น defchar(), defreal() และ sayget()

ไฟล์ ut_menu.c เก็บฟังก์ชันเกี่ยวกับการทำเมนู เช่น menu_bar() และ menu_to()

ไฟล์ ut_tty.c เก็บฟังก์ชันเกี่ยวกับการใช้ tty เช่น gettty() และ whoami()

7.3.1 ไฟล์ ut_db1.c

ไฟล์ ut_db1.c ใช้สำหรับเก็บ source code ของฟังก์ชันกลุ่มที่ 1

ไฟล์ cst_db.h ใช้สำหรับเก็บค่าคงที่ต่างๆ เช่น

MAXFILE 64 หมายถึงจำนวนไฟล์ที่เปิดได้สูงสุด 64 ไฟล์

MAXFIELD 256 หมายจำนวนพิล์มีสูงสุดใน 1 ไฟล์

MAX1025 1025 หมายกำหนดค่าสำหรับ buffer ประมาณ 1024 bytes

MAXPULL 256 หมายจำนวนพิล์สูงสุดใน PSU*FORM

นอกจากนั้นยังมีค่าคงที่อื่นๆ อีก เช่น ESC = 0X1B เป็นต้น

การกำหนดตัวแปรชนิด static

จากหลักการที่จะจัดการกับไฟล์ PSUBase ให้มีความคล่องตัวมากที่สุด ดังนั้นจึงได้กำหนดให้มีฟังก์ชันแบบ macro ใน การจัดการกับไฟล์ กล่าวคือใน ut_db1.c จะมีการกำหนดตัวแปรชนิด static เพื่อให้โปรแกรมเมอร์สามารถเขียนโปรแกรมด้วย PSU*ProC เพื่อทำการติดต่อกับไฟล์ PSUBase ได้

รีอฟฟ์ชันและค่าคงที่

1. ฟังก์ชัน select(n) ทำหน้าที่กำหนดพื้นที่ (Working Area) สำหรับเก็บข้อมูลแต่ละเริคคอร์ด ของไฟล์ PSUBase

พารามิเตอร์

n คือหมายเลขพื้นที่ มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 64 (MAXFILE)

ตัวอย่างเช่น

```
select(1);
```

2. ฟังก์ชัน use(fn,mode) ทำหน้าที่เปิดไฟล์ชนิด PSUBase ฟังก์ชันนี้ต้องใช้หลังจาก ใช้ฟังก์ชัน select(n)

พารามิเตอร์

fn คือชื่อไฟล์ที่จะเปิด เช่น fn="employee"

mode คือเงื่อนไขการเปิดไฟล์ ซึ่งมีค่าดังนี้

mode="r" คืออ่านได้อย่างเดียว

mode="w" คือเขียนได้อย่างเดียว

mode="r+" คืออ่านและเขียนได้

ตัวอย่างเช่น

```
select(1);
```

```
select("employee","r")
```

จะทำการเปิดไฟล์ employee ให้ใช้งานได้ต่อไป
ในกรณีที่ต้องการปิดไฟล์ ให้ใช้ฟังก์ชันดังนี้ select(" ","r")

3. พังก์ชัน use2(fn,mode,fnstc) ทำหน้าที่เปิดเหมือนกับ use(fn,mode) แต่ต่างกันตรงที่สามารถกำหนดชื่อไฟล์ fnstc ได้

4. พังก์ชัน mapchar(field_name,field_pointer) ทำหน้า mapping ชื่อฟิลด์เข้ากับ ที่อยู่ (address) ของตัวแปรชนิดตัวอักษร (character) ในภาษาซี

พารามิเตอร์

field_name คือชื่อฟิลด์ของ PSUBase ไฟล์

field_pointer คือ address ของตัวแปรชนิดตัวอักษรในภาษาซี
ตัวอย่างเช่น

char *emp_id;

mapchar("EMP_ID",&emp_id);

emp_id เป็นชื่อตัวแปรในภาษาซี

EMP_ID เป็นชื่อไฟล์ในไฟล์ employee

5. พังก์ชัน mapreal(field_name,field_pointer) ทำหน้า mapping ชื่อฟิลด์เข้ากับ ที่อยู่ (address) ของตัวแปรชนิดตัวเลข (real) ในภาษาซี

พารามิเตอร์

field_name คือชื่อฟิลด์ของ PSUBase ไฟล์

field_pointer คือ address ของตัวแปรชนิดตัวเลขในภาษาซี
ตัวอย่างเช่น

double salary;

mapreal("SALARY",&salary);

6. พังก์ชัน gotop() ทำหน้าเปลี่ยนตำแหน่งไปอยู่เริ่มต้นของไฟล์
หลังจาก mapping ฟิลด์ครบแล้ว จะต้องใช้คำสั่ง gotop() เพื่อให้ข้อมูล เริ่มต้นของไฟล์เข้ามาสู่ชื่อตัวแปรในภาษาซี

7. พังก์ชัน gobutton() ทำหน้าเปลี่ยนตำแหน่งไปอยู่เริคคอร์ดสุดท้ายของไฟล์

8. พังก์ชัน go(n) ทำหน้าเปลี่ยนตำแหน่งไปอยู่เริคคอร์ดที่ n ของไฟล์

พารามิเตอร์

n คือตัวเลขเริคคอร์ดที่จะไปอยู่

ตัวอย่างเช่น

```
go(15);
```

9. พังก์ชัน skip(n) ทำหน้าเปลี่ยนตำแหน่งเริคคอร์ดของข้อมูล

พารามิเตอร์

n คือตัวเลขจำนวนเต็มบวกหรือลบ

ตัวอย่างเช่น

```
skip(1); หรือ
```

```
skip(-1);
```

10. พังก์ชัน seekdbf(sk) ใช้สำหรับอ่านข้อมูลแบบ Random โดยใช้ sk เป็นคีย์

พารามิเตอร์

sk คือตัวแปรชนิด string สำหรับเก็บค่าคีย์ ในการอ่านไฟล์

ตัวอย่างเช่น

```
seekdbf("1001");
```

11. พังก์ชัน found() ใช้สำหรับสอบถามว่าอ่านข้อมูล (seekdbf) พจน์หรือไม่

ตัวอย่างเช่น

```
seekdbf("1001");
```

```
if (found())
```

```
statment;
```

12. พังก์ชัน repchar(field_name,field_pointer) ใช้สำหรับแทนที่ข้อมูลจากตัวแปรชนิดตัวอักษรในภาษาซี ลงฟิลด์ในหน่วยความจำ

พารามิเตอร์

field_name คือชื่อฟิลด์ของ PSUBase ไฟล์

field_pointer คือ address ของตัวแปรชนิดตัวอักษรในภาษาซี
ตัวอย่างเช่น

```
char *emp_name;  
repreal("EMP_NAME",&emp_name);
```

13. พังก์ชัน repreal(field_name,field_pointer) ใช้สำหรับแทนที่ข้อมูลจากตัวแปรชนิดตัวเลขในภาษาซี ลงฟิลด์ในหน่วยความจำ

พารามิเตอร์

field_name คือชื่อฟิลด์ของ PSUBase ไฟล์

field_pointer คือ address ของตัวแปรชนิดตัวเลขในภาษาซี
ตัวอย่างเช่น

```
double salary;  
repreal("SALARY",&salary);
```

14. พังก์ชัน replace() ใช้สำหรับนำข้อมูลจากฟิลด์ในหน่วยความจำลงไฟล์ PSUBase กล่าวคือเป็นการเขียนข้อมูลลงไฟล์จริงๆ คำสั่งนี้จะใช้หลังจาก repchar() และ repreal()

ตัวอย่างเช่น

```
double salary;  
repreal("SALARY",&salary);  
replace();
```

15. พังก์ชัน **delete()** ใช้สำหรับลบข้อมูลตำแหน่งเริคคอร์ดปัจจุบัน (current record) ในกรณีจะทำการ Marc เพื่อลบเท่านั้น (ยังไม่ลบจริงๆ) สามารถเรียกกลับมาได้ ตัวอย่างเช่น

```
double salary;  
delete();
```

16. พังก์ชัน **recall()** ใช้สำหรับเรียกเริคคอร์ดที่ถูก Marc เพื่อลบกลับมา ตัวอย่างเช่น

```
double salary;  
if (isdelete())  
    recall();
```

17. พังก์ชัน **isdelete()** ใช้สำหรับถามว่าเริคคอร์ดนั้นถูก Marc เพื่อลบหรือไม่ ตัวอย่างเช่น

```
double salary;  
if (isdelete())  
    recall();
```

18. พังก์ชัน **append()** ใช้สำหรับเพิ่มเริคคอร์ดว่างต่อท้ายไฟล์ (append blank) ตัวอย่างเช่น

```
char *skey;  
seekdbf(skey);  
if (! found())  
    append();
```

19. พังก์ชัน eof() ใช้สำหรับสอบถามว่าขณะนี้อยู่ที่ตำแหน่ง end of file หรือไม่
ตัวอย่างเช่น

```
char *skey;  
  
while (!eof())  
  
skip(1);
```

20. พังก์ชัน bof() ใช้สำหรับสอบถามว่าขณะนี้อยู่ที่ตำแหน่ง begin of file หรือไม่
ตัวอย่างเช่น

```
char *skey;  
  
if (bof())  
  
printf("Now, stay at begin of file\n");
```

7.3.2 ไฟล์ ut_db2.c

ไฟล์ ut_db2.c ใช้สำหรับเก็บ source code ของพังก์ชันกลุ่มที่ 2 ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. พังก์ชัน initscr() ทำหน้าที่เปลี่ยนโหมดจอภาพเป็น raw mode และ none echo
โดยใช้คำสั่งดังนี้

```
system("stty raw -echo");
```

เมื่ออยู่ในโหมดนี้แล้วจะสามารถโต้ตอบกับ Host แบบไม่มี buffer บันແປ້ນພິມພາ

2. พังก์ชัน endscr() ทำหน้าที่เปลี่ยนโหมดจอภาพกลับสู่ภาวะปกติ
โดยใช้คำสั่งดังนี้

```
system("stty -raw echo pass8");
```

นอกจากนี้ยังมีพังก์ชันอื่นๆอีก เช่น

eject() ใช้สำหรับ พິມພົບຫຼັກໃໝ່

clear() ใช้สำหรับ clear จอภาพ

beep() ใช้สำหรับ แสดงเสียงນິບ

getnc() ใช้สำหรับ ຮອຮັບຂໍ້ມູນຕົວເລີຂ

- text() ใช้สำหรับ แสดงข้อความบนจอภาพ
- say() ใช้สำหรับ แสดงข้อความบนจอภาพในตำแหน่งที่ระบุไว้
- goyx() ใช้สำหรับ ให้ cursor ไปอยู่ตำแหน่งที่ระบุไว้

7.3.3 ไฟล์ ut_db3.c

ไฟล์ ut_db3.c ใช้สำหรับเก็บ source code ของฟังก์ชันกลุ่มที่ 3 ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. ฟังก์ชัน defchar() ทำหน้าที่กำหนดตัวแปรชนิดตัวอักษรที่จะใช้ร่วมกับ PSUbase กล่าวคือจะเป็นตัวแปรชนิดน่วยความจำที่ใช้งานควบคู่กับตัวแปรของพิลเดอร์ต่างๆ เช่น

```
char *emp_id;           เป็นตัวแปรของพิลเดอร์ชื่อ emp_id  
char *memp_id;         เป็นตัวแปรหน่วยความจำของพิลเดอร์ชื่อ memp_id  
defchar("memp_id",&memp_id);
```

2. ฟังก์ชัน defreal() ทำหน้าที่กำหนดตัวแปรชนิดตัวเลขที่จะใช้ร่วมกับ PSUbase ทำงานของเดียวกับ defchar() ตัวอย่าง เช่น

```
double salary;          เป็นตัวแปรของพิลเดอร์ชื่อ salary  
double msalary;         เป็นตัวแปรหน่วยความจำของพิลเดอร์ชื่อ salary  
defreal("msalary",&msalary);
```

3. ฟังก์ชัน sayget() ทำหน้าที่แสดงข้อความบนจอภาพและรอรับข้อมูลทางแป้นพิมพ์ ทำงานของเดียวกับ @ say ... get ในโปรแกรม dBASE III ตัวอย่าง เช่น

```
sayget("\n  
@ 01,20 say 'Emp_id : ' get memp_id pict '99999' \\\n@ 03,20 say 'Salary : ' get msalary pict '99999.99' rang 1,10 \\  
");
```

การออกแบบฟังก์ชัน sayget() จะใช้หลักการคล้ายๆ การทำงานของคอมไพล์เลอร์ คือจะมีการแปลงนามธรรมของข้อความภาษาไทยในคำสั่ง sayget() เช่น ไวยกรณ์ถูกต้อง หรือไม่ และที่สำคัญจะต้องเชื่อมโยงตัวแปรให้ได้ เช่น get memp_id

ฟังก์ชัน sayget() จะประกอบด้วยฟังก์ชันอื่นๆ เช่น

- gentfield() ทำหน้าที่แบ่งแยกข้อความในคำสั่ง sayget()
- genyxy() ทำหน้าที่ค้นหาข้อมูลตำแหน่ง YX บนจอภาพ เช่น @ 01,20
- gensh() ทำหน้าที่ค้นหาข้อความแสดงผล เช่น ‘Emp_id :’
- genvar() ทำหน้าที่ค้นหาชื่อตัวแปรในคำสั่ง sayget() เช่น memp_id
- genrang() ทำหน้าที่ค้นหาการกำหนดช่วง (rang) เช่น rang 1,10
- genvalid() ทำหน้าที่ค้นหาการค่าที่ยอมรับ (valid) เช่น valid ‘YyNn’

ดูรายละเอียดวิธีการเขียนโปรแกรมเรียกใช้ sayget() จากไฟล์ sam7.c หน้าที่ 46

7.3.4 ไฟล์ ut_menu.c

ไฟล์ ut_menu.c ใช้สำหรับเก็บ source code ของฟังก์ชันให้ทำเมนู ตัวอย่าง คำสั่ง menu_bar ทำหน้าที่เกี่ยวกับเมนูบาร์ ซึ่งใช้ใน shell script เช่น

```
#!/bin/csh  
  
menu_bar "\  
    @ 06,40 say '1. Enter Data' \  
    @ 08,40 say '2. Compute Data' \  
    @ 10,40 say '3. Print Report' \  
"  
"
```

หลักการออกแบบคำสั่ง menu_bar ใช้หลักการทำงานเดียวกับ sayget() และฟังก์ชันอยู่ในไฟล์ ut_menu.c จะให้รีชื่อชื่นต้นด้วยอักษร ‘m’ เช่น

- mgenfield() ทำหน้าที่แบ่งแยกข้อความในคำสั่ง menu_bar()
- mgenyxy() ทำหน้าที่ค้นหาข้อมูลตำแหน่ง YX บนจอภาพ เช่น @ 06,40
- mgensh() ทำหน้าที่ค้นหาข้อความแสดงผล เช่น ‘1. Enter Data’

แต่จะแตกต่างกับ sayget() ตรงที่ไม่มีการกำหนดตัวแปร เช่น genvar()

7.3.5 ไฟล์ ut_tty.c

ไฟล์ ut_tty.c ใช้สำหรับเก็บ source code ของฟังก์ชันเครื่องมือทั่วไป